

UOHSX00BE2AP

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0100/2018/VZ-20337/2018/323/LVa

Brno 11. července 2018

V řízení o rozkladu ze dne 31. 5. 2018, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jež podal navrhovatel –

- **DM Color, s.r.o.**, IČO 27477673, se sídlem Libřice 31, 503 44 Libřice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 4. 2018 JUDr. Jakubem Havlíčkem, advokátem, ev. č. ČAK 12584, společníkem společnosti HAVLÍČEK & PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28784294, se sídlem Divišova 882/5, 500 03 Hradec Králové,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0175/2018/VZ-14912/2018/532/LOh ze dne 24. 5. 2018, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Oblastní nemocnice Náchod a.s.**, IČO 26000202, se sídlem Purkyňova 446, 547 01 Náchod, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Zajištění malířských prací pro všechny lokality Oblastní nemocnice Náchod a.s.**“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě „Výzvy k podání nabídek na realizaci veřejné zakázky na stavební práce zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení“ ze dne 1. 2. 2018,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0175/2018/VZ-14912/2018/532/LOh ze dne 24. 5. 2018

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**ZZVZ**“, případně „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním pravidel stanovených ZZVZ a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 ZZVZ, a pro zvláštní postupy podle části šesté ZZVZ, jakož i k projednání správních deliktů podle ZZVZ, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel návrh navrhovatele – DM Color, s.r.o., IČO 27477673, se sídlem Libřice 31, 503 44 Libřice, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 4. 2018 JUDr. Jakubem Havlíčkem, advokátem, ev. č. ČAK 12584, společníkem společnosti HAVLÍČEK & PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28784294, se sídlem Divišova 882/5, 500 03 Hradec Králové, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Oblastní nemocnice Náchod a.s., IČO 26000202, se sídlem Purkyňova 446, 547 01 Náchod, (dále jen „**zadavatel**“) - učiněných při zadávání veřejné zakázky „Zajištění malířských prací pro všechny lokality Oblastní nemocnice Náchod a.s.“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě „Výzvy k podání nabídek na realizaci veřejné zakázky na stavební práce zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení“ ze dne 1. 2. 2018 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Návrh směřoval proti rozhodnutí ze dne 3. 4. 2018, uveřejněnému na profilu zadavatele téhož dne, kterým zadavatel vyloučil navrhovatele dle § 48 odst. 5 písm. d) zákona z další účasti v zadávacím řízení, a to z důvodu, že se dopustil v posledních 3 letech od zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku závažných a dlouhodobých pochybení při plnění dřívějšího smluvního vztahu se zadavatelem, která vedla k předčasnému ukončení smluvního vztahu. Navrhovatel považuje rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele za nezákonné, neboť nedošlo k naplnění předmětného důvodu vyloučení.

II. Napadené usnesení

3. Dne 24. 5. 2018 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0175/2018/VZ-14912/2018/532/LOh (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým Úřad správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení výběrového řízení na veřejnou zakázku, v daném případě ve smyslu ustanovení § 53 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

nebyl doručen Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a ve stejnopisu zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 citovaného zákona, tedy do 10 dnů ode dne 27. 4. 2018, v němž jmenovaný navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o odmítnutí jeho námitek, tj. do 7. 5. 2018, nýbrž Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže i zadavateli byl doručen až dne 9. 5. 2018.

4. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad odkázal na ustanovení § 211 odst. 6 zákona, které představuje speciální právní úpravu stanovení okamžiku doručení dokumentu při komunikaci prostřednictvím datové schránky. Podle § 211 odst. 6 zákona je datová zpráva doručena již v okamžiku dodání do datové schránky adresáta. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že rozhodnutí zadavatele ze dne 26. 4. 2018, kterým byly odmítnuty námítky navrhovatele ze dne 17. 4. 2018, bylo do datové schránky navrhovatele dodáno dne 27. 4. 2018. Dle Úřadu ve světle výše uvedeného § 211 odst. 6 zákona je rozhodnutí zadavatele ze dne 26. 4. 2018 o námitkách navrhovatele považováno za doručené dodáním do datové schránky navrhovatele, tj. dnem 27. 4. 2018. Návrh navrhovatele ze dne 9. 5. 2018 byl Úřadu doručen prostřednictvím datové schránky dne 9. 5. 2018. Jak vyplývá z dokladu o osobním převzetí stejnopisu návrhu navrhovatele zadavatelem, doručeného Úřadu dne 18. 5. 2018, byl stejnopis návrhu osobně předán zadavateli dne 9. 5. 2018. Lhůta k podání návrhu na přezkum úkonů zadavatele však skončila dne 7. 5. 2018, a proto Úřad dospěl k závěru, že návrh byl podán opožděně.

III. Rozklad navrhovatele

5. Dne 31. 5. 2018 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 28. 5. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu navrhovatele

6. Navrhovatel v rozkladu tvrdí, že včasnost podaného návrhu na zahájení řízení měla být posuzována ve smyslu lhůty dle § 251 odst. 3 zákona, a nikoli dle § 251 odst. 2 zákona, neboť zadavatel postupoval při vyřizování námitek v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, když je doručoval navrhovateli a nikoli jeho zplnomocněnému právnímu zástupci (přestože zadavatel si zastoupení navrhovatele byl vědom - námítky byly podány prostřednictvím právního zástupce a zadavateli byla předložena plná moc), a zadavatel přes upozornění svůj závadný postup nenapravil a právnímu zástupci navrhovatele rozhodnutí o námitkách fakticky tedy nikdy nedoručil. Navrhovatel tedy postupoval dle § 251 odst. 3 zákona a doručil návrh Úřadu do 25 dnů ode dne odeslání námitek.
7. Navrhovatel se domnívá, že při posouzení včasnosti podaného návrhu nemůže být určující okamžik obdržení rozhodnutí o námitkách navrhovatelem, jemuž zadavatel neměl buď vůbec doručovat anebo případně mu doručit mohl, ale toliko za podmínky současného doručování jím zplnomocněnému právnímu zástupci, jemuž zadavatel doručovat musel a měl.
8. Pokud by Úřad připustil takový počátek běhu lhůty, zhojil by tím postup zadavatele, který je přestupkem. Navrhovatel v rozkladu odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-R280/2014/VZ, ve kterém bylo konstatováno, že zadavatel pochybil, když rozhodnutí o námitkách odeslal přímo stěžovateli, a nikoli jeho právnímu zástupci, čímž se dopustil

deliktu, neboť jednal v rozporu s § 111 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

Závěr rozkladu navrhovatele

9. Navrhovatel navrhuje napadené usnesení zrušit a pokračovat ve správním řízení.

IV. Řízení o rozkladu

10. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

11. Dne 6. 6. 2018 předseda Úřadu obdržel vyjádření zadavatele z téhož dne k rozkladu.
12. Zadavatel namítá, že právní úprava zadávacího řízení je v ZZVZ upravena komplexně, neodkazuje na subsidiární použití žádné jiné právní úpravy, ani na správní řád, ani na občanský soudní řád. Zákon v případě zastoupení stěžovatele právním zástupcem neuvádí povinnost zadavatele doručovat výlučně, či souběžně právnímu zástupci.
13. Dále zadavatel zdůrazňuje, že dle ustanovení § 211 odst. 6 zákona platí, že při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky je dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
14. Zadavatel rovněž poukazuje na skutečnost, že navrhovatel již ve svém návrhu ze dne 9. 5. 2018 uvedl, že rozhodnutí zadavatele obdržel ve lhůtě dle ustanovení § 245 odst. 1 ZZVZ prostřednictvím datové schránky, z čehož zadavatel dovozuje, že navrhovatel ustanovení § 211 odst. 6 opomenul.
15. Dále zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0209/2017/VZ ze dne 12. 2. 2018, ve kterém předseda Úřadu zhodnotil vztah mezi zadavatelem a navrhovatelem v rámci námitkového řízení jako soukromoprávní. Dle zadavatele se tedy zastoupení na základě plné moci v námitkovém řízení řídí zákonem č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“) - § 441 a následující. Dle judikatury uváděné v odkazovaném rozhodnutí občanský zákoník neukládá třetí straně v souvislosti s plnou mocí jakožto jednostranným úkonem zmocnitele žádnou povinnost, tím méně povinnost doručovat výhradně zástupci zmocnitele. Třetí strana tak není povinna zástupci doručovat, pokud takovou povinnost sama smluvně nepřevzala. Situace je odlišná ve správním nebo občanském soudním řízení, což však není případ vztahu zadavatele a navrhovatele v rámci zadávacího řízení při vyřizování námitek. Na účinky zastoupení tak nemůže mít případné předložení či nepředložení plné moci třetí osobě vliv, proto stejně tak nelze na toto předložení či nepředložení plné moci vázat žádné další speciální následky. Pokud tak zadavatel doručoval přímo navrhovateli, jednalo se o řádné doručení. Opačný výklad by dle názoru zadavatele zcela popíral smysl § 211 odst. 6 zákona, neboť by umožňoval účelové nakládání se lhůtami k podání návrhu na přezkum úkonů zadavatele.
16. Zadavatel tak navrhuje napadené usnesení potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

V. Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladů a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
18. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto usnesení jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a k zamítnutí rozkladu navrhovatele.

VI. K námitkám rozkladu

19. Podle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
20. Podle § 90 odst. 5 správního řádu platí, že neshledá-li odvolací orgán důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí nebo pro zastavení řízení (postup dle § 90 odst. 1-4 správního řádu), odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.
21. Podle § 82 odst. 4 správního řádu platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
22. Podle § 251 odst. 2 zákona musí být návrh, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul.
23. Podle § 257 písm. e) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrh nebyl doručen Úřadu a zadavateli ve lhůtách podle § 251 odst. 2 nebo 3 nebo podle § 254 odst. 3.
24. Na úvod považuji za vhodné zrekapitulovat skutkový stav, resp. skutečnosti, které nikdo nerozporuje. V šetřeném případě navrhovatel zadavateli doručil námitky proti rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení dne 17. 4. 2018, a to osobně. Zadavatel námitky odmítl, přičemž rozhodnutí zadavatele bylo dne 27. 4. 2018 doručeno navrhovateli. V návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který byl podán prostřednictvím právního zástupce navrhovatele, tento navrhovatel výslovně uvedl, že rozhodnutí o námitkách mu bylo prostřednictvím datové schránky doručeno (přičemž dle § 211 odst. 6 zákona je datová zpráva doručena již v okamžiku dodání do datové schránky adresáta).
25. Posledním dnem pro doručení návrhu tak byl den 7. 5. 2018. Navrhovatel tak předkládá názor, že rozhodnutí o námitkách bylo doručeno v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, když vůbec nebylo doručeno právnímu zástupci navrhovatele, proto navrhovatel namítá, že se lhůta pro doručení návrhu Úřadu měla dle § 251 odst. 3 prodloužit na 25 dní.
26. Pokud navrhovatel tvrdí, že rozhodnutí o námitkách nebylo doručeno do datové schránky jeho právního zástupce, pak k tomu uvádím, že zákon žádnou speciální úpravu doručování

neobsahuje, ostatně vztah mezi zadavatelem a dodavatelem (navrhovatelem) je vztahem soukromoprávním (jak bude blíže rozvedeno níže), byť jde o jistý předstupeň (resp. nutný předpoklad) správního řízení. Uvedené potvrzuje i judikatura (rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2013, č. j. 31 Af 38/2012 – 52): *„Základním znakem každé veřejné zakázky je podle § 7 odst. 1 ZVZ úplatný smluvní vztah, jehož smluvními stranami jsou zadavatel na straně jedné a způsobem stanoveným zákonem vybraný dodavatel zboží, služeb nebo stavebních prací na straně druhé. Na základě takového smluvního vztahu pak spočívá plnění zadavatele nejčastěji v platbě za protiplnění uskutečňované druhou smluvní stranou, které spočívá v dodávce zboží nebo provádění určitých činností, včetně stavebních prací (§ 8, § 9, § 10 ZVZ). ZVZ přitom závazně upravuje postup zadavatelů coby jedné kontraktační strany směřující k tomu, aby takový úplatný smluvní vztah vznikl, zároveň upravuje i kontraktační postupy dodavatelů (uchazečů) coby druhé kontraktační strany. ZVZ tedy obsahuje pravidla povinně aplikovatelná v prekontraktační a kontraktační fázi, tj. do okamžiku uzavření příslušné smlouvy. Prostřednictvím jednotlivých pravidel vyplývajících ze ZVZ je tedy regulován proces výběru smluvního partnera, se kterým pak zadavatel vstoupí do soukromoprávního závazkového vztahu.“* Ačkoli citovaná judikatura se zabývala starší právní úpravou, není důvod, aby se její závěry nevyužily obdobně rovněž v době platnosti a účinnosti zákona. Povinnost doručovat výlučně zmocněnci není v zákoně nikde explicitně vyjádřena. Když zákon zvláštní institut zastoupení neupravuje, je nutno aplikovat obecnou úpravu zastoupení, která 3. osobě nestanoví povinnost jednat výhradně se zmocněncem (resp. plná moc znamená pouze oprávnění zmocněnce jednat jménem zastoupeného).

27. Na zadávací řízení se neuplatní pravidla o doručování plynoucí ze správního řádu, řízení o námitkách totiž není správním řízením.
28. Zastoupení na základě plné moci v námitkovém řízení se tedy řídí úpravou obsaženou v § 441 a násl. občanského zákoníku.
29. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 1. 2012, sp. zn. 28 Cdo 2788/2011 se podává, že *„[p]lná moc je jednostranný právní úkon zmocnitele, kterým vůči třetím osobám prohlašuje, že zmocnil jinou osobu (zmocněnce), aby ho v rozsahu uvedeném v této plné moci zastupovala. Plnou moc lze sjednat jako generální (obecnou), nebo jako speciální (zvláštní)“*. Tato definice se bez dalšího uplatní i na zastoupení podle nové právní úpravy obsažené v občanském zákoníku. Jakožto jednostranné právní jednání (dle dřívější terminologie jednostranný právní úkon) nemůže tento vyvolávat následky vůči třetím osobám, pokud takové následky nespojuje s tímto jednáním zákon, nebo nejsou třetí stranou smluvně převzaty. Ve vztahu ke třetím osobám občanský zákoník upravuje v souvislosti se zastoupením na základě plné moci toliko jejich ochranu v případě překročení zástupčího oprávnění nebo nedostatku zmocnění, případně jiné skutečnosti týkající se účinků zmocnění směrem ke třetím osobám. Ostatně i z judikatury plyne, že třetí osoba není oprávněna zasahovat do vztahu zástupce a zastoupeného, s výjimkou případu, kdy zástupce jedná proti pokynům zastoupeného. Zde se třetí osoba může dovolávat pouze toho, že jednání takového zástupce vůči ní zavazuje zastoupeného i tehdy, kdy zástupce jedná proti pokynům zastoupeného, je-li třetí osoba v dobré víře (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 10. 2001, č. j. 5 Cmo 283/2001). Občanský zákoník tedy neukládá třetí straně v souvislosti s plnou mocí jakožto jednostranným úkonem zmocnitele žádnou povinnost, tím méně

povinnost doručovat výhradně zástupci zmocnitele. Třetí strana tak není povinna zástupci doručovat, pokud takovou povinnost sama smluvně nepřevzala.

30. Dále navíc platí, že z jednání zmocněnce vzniknou práva a povinnosti zmocniteli i v případě, že zmocněnec jedná jménem zmocnitele a v mezích plné moci, která objektivně existuje, a to aniž by plná moc byla třetím osobám předložena (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2011, sp. zn. 26 Cdo 1915/2009). Na účinky zastoupení tak nemůže mít případné předložení či nepředložení plné moci třetí osobě vliv, proto stejně tak nelze na toto předložení či nepředložení plné moci vázat žádné další speciální následky. Je tedy nerozhodné, zda zmocnitel předložil třetí straně plnou moc, či nikoliv. Třetí strana je oprávněna, nikoliv povinna, komunikovat se zástupcem, o kterém se v dobré víře domnívá, že zmocnitele zastupuje (a to na základě předložení písemné plné moci, nebo i na základě ústního sdělení, na základě jiných okolností apod.). Nelze tedy tvrdit, že předložení či nepředložení plné moci může nějak účinky zastoupení měnit. Tento závěr rovněž vyvrací tvrzení navrhovatele, že jeho jasně projevená vůle ukládá zadavateli povinnost doručovat pouze jeho zástupci.
31. Z právní úpravy zastoupení dle občanského zákoníku tak nelze vyvozovat povinnost třetí osoby doručovat pouze či primárně zástupci druhé strany, neboť taková povinnost neplyne z žádného zákonného ustanovení a vzhledem ke skutečnosti, že plná moc je jednostranné právní jednání, nemůže se jednat ani o povinnost třetí stranou smluvně převzatou. Pokud tak zadavatel doručoval přímo navrhovateli, jednalo se o řádné doručení rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 245 zákona.
32. Jinými slovy plná moc znamená pouze oprávnění. Nemá tedy za následek nemožnost či zákaz doručovat (případně činit jiné právní jednání vůči) přímo zastoupenému.
33. Navrhovatel vzniklou situaci mylně zaměňuje se správním řízením, ve kterém je situace odlišná. Ve správním řízení nebo v občanském soudním řízení, kde zákon výslovně ukládá správnímu orgánu nebo soudu doručovat pouze zástupci účastníka řízení (viz § 34 odst. 2 správního řádu a § 50b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů), tato ustanovení se však na vztah zadavatele a navrhovatele při vyřizování námitek v rámci zadávacího řízení neuplatní. Právní úprava zadávacího řízení včetně řízení námitkového je v zákoně upravena komplexně, přičemž neodkazuje na správní řád ani zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Zákon v případě zastoupení stěžovatele právním zástupcem neuvádí povinnost zadavatele doručovat výlučně zástupci.
34. Navrhovatel v rozkladu odkazuje na údajnou rozhodovací praxi Úřadu, kterou však dokládá jediným rozhodnutím. K tomu uvádím, že (jak také plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 – 132), vydání jediného rozhodnutí jistě nelze označit za ustálenou, jednotnou a dlouhodobou praxi Úřadu. Odkazované rozhodnutí vyvozující povinnost zadavatele respektovat obsah a rozsah zastoupení, pokud mu byly skutečnosti týkající se zastoupení předem dostatečně známy, nekorespondují se shora uvedenou judikaturou a právní doktrínou soukromého práva, když zároveň platí, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích. Nový směr rozhodovací praxe je patrný např. ze zadavatelem odkazovaného rozhodnutí ve věci ÚOHS-R0209/2017/VZ. Toto rozhodnutí také zohledňuje aktuální judikaturu soudů,

k jejímuž vývoji je Úřad povinen při svém rozhodování přihlížet, přičemž jde o rozhodnutí novější než to, na které navrhovatel odkazoval. Vzhledem k tomu, že jde o rozhodnutí novější, je patrné, jakým směrem se rozhodovací praxe Úřadu nově ubírá. Úřad tím respektuje právní úpravu, dle které je tedy vztah mezi zadavatelem a navrhovatelem vztahem soukromoprávním a musí se na něj aplikovat soukromoprávní právní norma – občanský zákoník.

35. V neposlední řadě je namístě připomenout i zásadu koncentrace řízení vyjádřenou v § 82 odst. 4 správního řádu. Navrhovatel sám ve svém návrhu ze dne 9. 5. 2018 podaném prostřednictvím právního zástupce uvádí, že rozhodnutí zadavatele o námitkách **bylo navrhovateli doručeno** prostřednictvím datové schránky, ale již neuvádí nic o tom, že nebylo doručeno řádně z toho důvodu, že nebylo doručeno jeho právnímu zástupci, ačkoliv navrhovateli musely být okolnosti doručení rozhodnutí dobře známy již při podání návrhu. Je tedy otázkou, proč uvedené navrhovatel nenamítal již dříve. Možnost aplikovat ustanovení § 251 odst. 3 Úřad v prvostupňové fázi řízení tedy ani neposuzoval, neboť navrhovatel se o této skutečnosti nezmínil a z materiálů dostupných Úřadu tato skutečnost nevyplývala. Tvzení, že rozhodnutí o námitkách bylo doručeno přímo navrhovateli, a nikoli už jeho právnímu zástupci, je uvedeno teprve z rozkladu (ke kterému byla přiložena emailová zpráva ze dne 3. 5. 2018, ve které právní zástupce navrhovatele zadavateli vytýká, že rozhodnutí o námitkách nedoručil jemu). Pokud měl navrhovatel za to, že návrh podává v prodloužené lhůtě dle § 251 odst. 3 zákona, měl to v řízení tvrdit, a Úřad by se s tímto vypořádal. Z návrhu však nic takového neplyne. Nad rámec dodávám, že (byť to pro posouzení věci není s ohledem na soukromoprávní povahu vztahu zadavatel-dodavatel v současné době stěžejní), z přílohy rozhodnutí o námitkách, která je ve správním spise založena pod číslem 11, plyne, že rozhodnutí o námitkách bylo do emailové schránky právního zástupce dne 27. 4. 2018 doručeno. Úřad se tímto však nezabýval, neboť uvedené nemá na posouzení věci vliv. Rozhodnutí na uvedeném nestojí, neboť rozhodující pro posouzení dané věci byla soukromoprávní povaha vztahu mezi zadavatelem a dodavatelem (navrhovatelem), která má odpovídající následky pro zastoupení a doručování.
36. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle § 257 písm. e) zákona, neboť návrh navrhovatele nebyl doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli ve lhůtě podle § 251 odst. 2 citovaného zákona, tedy do 10 dnů ode dne 27. 4. 2018, v němž jmenovaný navrhovatel obdržel rozhodnutí zadavatele o odmítnutí jeho námitek, tj. do 7. 5. 2018, nýbrž Úřadu i zadavateli byl doručen až dne 9. 5. 2018.

VII. Závěr

37. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
38. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Oblastní nemocnice Náchod a.s., se sídlem Purkyňova 446, 547 01 Náchod
2. JUDr. Jakub Havlíček, advokát, společník společnosti HAVLÍČEK & PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Divišova 882/5, 500 03 Hradec Králové

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy